

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou ve věci

žalobce: **X**,
bytem X,
zastoupený JUDr. Evou Ambrož Benešovou, Ph.D., LL.M.,
advokátkou,
sídlem Dřevná 382/2, Praha 2

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**,
sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2024, č. j. MPSV-2024/50033-911,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2024, č. j. MPSV-2024/50033-911, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 146,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce, JUDr. Evy Ambrož Benešové, Ph.D., LL.M., advokátky.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2024, č. j. MPSV-2024/50033-911 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky pro hlavní město Prahu ze dne 10. 1. 2022, č. j. 1734/2022/AAD, kterým byl žalobci přiznán příspěvek na péči ve výši 12 800,- Kč měsíčně od května 2021 na základě žádosti podané dne 31. 5. 2021.

II.

Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce připomněl svou žalobní argumentaci z žaloby podané u Městského soudu v Praze (dále též „První žaloba“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 6. 2022, č. j. MPSV-2022/95857-911 (dále též „Původně napadené rozhodnutí“). Poukázal na to, že Původně napadené rozhodnutí bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2023, č. j. 16 Ad 12/2022-41. Žalobce namítal, že závěry žalovaného a posudkové komise jsou znovu v rozporu s příslušnými právními předpisy, metodikou a závazným právním názorem Městského soudu v Praze vysloveným ve shora uvedeném rozsudku. Žalovaný zopakoval a zdůraznil své předchozí závěry, které však byly Městským soudem v Praze označeny za chybné a nezákonné. Žalobce poukázal na skutečnost, že místní šetření, které je nezbytné pro vydání rozhodnutí žalovaného, do dnešního dne neproběhlo. Žalovaný ani posudková komise se podle žalobce nezabývaly dostatečným způsobem závaznými pokyny soudu. Žalobce má za to, že důvody, pro které podal První žalobu, stále trvají, žalovaný nenapravil svá pochybení, a proto je napadené rozhodnutí stiženo zásadními vadami z pohledu nepřezkoumatelnosti a je nezákonné pro nedostatečně zjištěný skutkový stav.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že v souladu s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2023, č. j. 16 Ad 12/2022-41, byl posudkovou komisí vypracován třetí doplňující posudek, ve kterém se komise vyjadřuje k neuznaným potřebám orientace, komunikace a výkonu fyziologické potřeby. Žalovaný uvedl, že v případě kolísavé schopnosti zvládat danou aktivitu se posuzuje převažující stav, což znamená, že potřeba je nezvládaná, pokud posuzovaná aktivita v převážné většině případů nezvládne, nikoli v případech, kdy ji nezvládne občas, případně hrozí-li, že ji nezvládne včas. Žalobce opakovaně odmítl osobní účast u jednání k posouzení zdravotního stavu, přičemž žalovaný uvedl, že vylučuje vyšetření posudkovou komisí v domácnosti žalobce, neboť k tomu není komise materiálně ani personálně vybavena.

IV.

Obsah správního spisu

4. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti:
5. Dne 31. 5. 2021 byla podána žádost o příspěvek na péči.
6. Rozhodnutím Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky pro hlavní město Prahu ze dne 10. 1. 2022, č. j. 1734/2022/AAD byl žalobci přiznán příspěvek na péči ve výši 12 800,- Kč měsíčně od května 2021.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

7. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém rozhodl žalovaný Původně napadeným rozhodnutím ze dne 3. 6. 2022, č. j. MPSV-2022/95857-911 tak, že odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce dne 3. 8. 2022 První žalobu.
8. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2023, č. j. 16 Ad 12/2022-41 bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 6. 2022, č. j. MPSV-2022/95857-911, a rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky pro hlavní město Prahu ze dne 10. 1. 2022, č. j. 1734/2022/AAD.
9. Následně žalovaný vydal touto žalobou napadené rozhodnutí ze dne 23. 2. 2024, č. j. MPSV-2024/50033-911, kterým opětovně odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky pro hlavní město Prahu ze dne 10. 1. 2022, č. j. 1734/2022/AAD potvrdil.

V.

Právní posouzení věci soudem

10. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení. Při zkoumání důvodnosti žaloby soud zjistil, že napadené rozhodnutí trpí vadou, jejíž charakter a závažnost brání přezkoumání napadeného rozhodnutí v mezích žalobních bodů, a přihlédl k nim proto z úřední povinnosti.
11. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2020, č. j. 5 As 193/2018-48: *„pokud krajský soud ruší rozhodnutí odvolacího správního orgánu a případně i správního orgánu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 78 odst. 3 s. ř. s.), je současně obligatorním výrokem soudu, že se „věc vrací žalovanému k dalšímu řízení“ (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Tento výrok je nezbytný dokonce i tehdy, pokud soud ruší také rozhodnutí správního orgánu, který rozhodoval v prvním stupni. Uvedené má svou logiku, neboť správní soud komunikuje během soudního řízení pouze se žalovaným, který je stranou řízení před soudem (§ 69 s. ř. s.). Pokud nastane situace jako v posuzované věci, kdy je současně zrušeno rovněž rozhodnutí správního orgánu I. stupně, žalovaný je povinen vrátit spisový materiál správnímu orgánu, který rozhodoval v prvním stupni, k dalšímu řízení, a to bez zbytečného odkladu.“*
12. V důsledku výroku, že *„věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení“*, je povinností žalovaného, aby s věcí naložil v souladu se zrušujícím rozsudkem. Přitom platí, že vady odvoláním napadeného rozhodnutí či postupu správního orgánu prvního stupně v řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, musí být odstraněny v rámci odvolacího řízení (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2009, č. j. 8 Afs 15/2007-75). Zruší-li však soud jak rozhodnutí žalovaného, tak i jemu předcházející rozhodnutí první instance, vrací se věc *de facto* do fáze řízení v prvním stupni, o věci není dosud rozhodnuto a nevysloví-li současně soud jinak, správní orgány musí v řízení pokračovat. V tomto ohledu tedy pokračují v řízení, k jehož vedení je příslušný správní orgán I. stupně (srov. Soudní řád správní: Komentář. Nakladatelství Leges. POTĚŠIL, Lukáš a Vojtěch ŠIMÍČEK. § 78 Rozsudek.)
13. Jak vyplývá ze správního spisu, rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2023, č. j. 16 Ad 12/2022-41 bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 6. 2022, č. j. MPSV-2022/95857-911, a také rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky pro hlavní město Prahu ze dne 10. 1. 2022, č. j. 1734/2022/AAD. Věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

14. Žalovaný postupoval nesprávně, pokud ve věci vydal napadené rozhodnutí, aniž by předtím vrátil spis bez zbytečného odkladu správnímu orgánu I. stupně, který byl příslušný v řízení pokračovat, neboť shora uvedeným rozsudkem bylo i jeho rozhodnutí zrušeno. V projednávané věci tak došlo k situaci, kdy žalovaný napadeným rozhodnutím potvrdil neexistující rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
15. Žalobní námitky sice proti této vadě nesměřovaly, ale soud má za to, že je natolik zjevná a závažná, že má povinnost přihlédnout k ní *ex offio*. Shodné závěry ostatně plynou i z judikatury Nejvyššího správního soudu. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2003, č. j. 2 Azs 23/2003-39: „*Jestliže účastník v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nenamítá vady řízení uvedené v ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., soud přihlédne z úřední povinnosti k existenci takových vad jen za předpokladu, že jsou bez dalšího patrné ze správního spisu a zároveň se jedná o vady takového charakteru a takové míry závažnosti, že brání přezkoumání napadeného rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů.*“
16. Soud má za to, že uvedená vada spočívající v tom, že žalovaný v rozporu se zákonem a navazující rozhodovací praxí správních soudů nevrátil bez zbytečného odkladu spisový materiál správnímu orgánu, který rozhodoval v prvním stupni, k dalšímu řízení, brání přezkoumání napadeného rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů, a proto se k jednotlivým žalobním námitkám nevyjádřil.
17. Správní orgány budou v dalším řízení postupovat v souladu s právním názorem Městského soudu v Praze, který vyslovil v rozsudku ze dne 28. 11. 2023, č. j. 16 Ad 12/2022-41. Zejména odstraní vady posudku, které byly dány nedostatečným skutkovým zjištěním o zdravotním stavu žalobce z důvodu neprovedení osobního vyšetření žalobce nebo místního šetření v místě bydliště žalobce.

VI.

Závěr a náklady řízení

18. Soud shledal žalobu důvodnou, proto dle 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil žalobou napadené rozhodnutí pro vady řízení spočívající v podstatném porušení ustanovení o řízení před správním orgánem a z toho plynoucí nezákonnost (§ 78 odst. 1 s. ř. s.).
19. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., dle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady vynaložené žalobcem na dané řízení představují náhradu nákladů právního zastoupení, spočívajících v odměně za 2 úkony právní služby, tj. převzetí a sepsání žaloby po 1 000 Kč (§ 7 odst. 2, § 9 odst. 2 a § 11 vyhl. č. 177/1996 Sb.), celkem 2 000 Kč a náhrady hotových výdajů v částce 300 Kč za 1 úkon, celkem 600 Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky). Vzhledem k tomu, že zástupce je plátcem DPH, zvyšuje se tato částka o částku odpovídající dani, tj. o částku 546,- Kč. Žalovaný je tedy povinen zaplatit žalobci celkem na nákladech řízení částku 3 146 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 22. července 2024

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně